

Nr 97

Av herr Lindström, om *vidgad användning av anslaget till vissa fortsättningsskolpliktiga döva, m. m.*

Det under åttonde huvudtiteln s. 617 såsom nr 51 upptagna anslaget till stipendier åt vissa fortsättningsskolpliktiga döva m. fl. har sedan budgetåret 1949/50 utgått med 8 000 kronor. Någon ändring av beloppet föreslås av varken skolöverstyrelsen eller departementschefen. Däremot har skolöverstyrelsen liksom flera gånger tidigare föreslagit att intill hälften av anslaget, i den mån det icke helt tagits i anspråk för de fortsättningsskolpliktiga döva, måtte få utdelas såsom stipendier även åt äldre döva, i första hand sådana som efter avslutad yrkesutbildning erhållit arbetsanställning och ha behov av vidareutbildning. Departementschefen har ansett sig böra ånyo avvisa detta förslag.

Då anslaget i fråga, såsom framgår av skolöverstyrelsens petitum, tidigare icke utnyttjats i full utsträckning, då de fortsättningsskolskyldiga allt framgent skulle ha företräde, och då det utvidgade syftet står i närmaste sammanhang med det ursprungliga, enligt vilket anslag kan utgå under de två första åren efter avslutad skolutbildning, synes skolöverstyrelsens förslag rimligt och behjärtansvärt. Det är otvivelaktigt att vuxna döva även längre fram i livet ofta är i behov av kompletterande yrkesutbildning för visst ändamål. Skulle den av skolöverstyrelsen anvisade möjligheten till stöd åt dylik utbildning avvisas, torde ett särskilt anslag till detta ändamål böra utgå under socialhuvudtiteln.

Sedan budgetåret 1952/53 har till Sveriges dövas riksförbund utgått statsanslag med 2 000 kronor såsom tryckningsbidrag till förbundets officiella organ, Dövas tidskrift. Denna redigeras helt av de döva och utkommer en gång i månaden med ett minst 20-sidigt nummer. För det femtiotal lokala dövföreningar landet runt som tillhör förbundet samt för diskussionen av de dövas och svårt hörselskadades problem är tidskriften oumbärlig. Tryckningskostnaderna har stigit starkt och utgör f. n. ca 30 000 kronor. Riksförbundet har därför ansökt om ökat anslag. Skolöverstyrelsen, som funnit tidningen vara av stort värde för de döva, tillstyrker en höjning med 3 000 kronor, alltså till 5 000 kronor. Departementschefen har dock icke ansett sig kunna tillstyrka någon ökning av anslaget.

På grund av penningvärdets fall innebär ett bibehållande av det tidigare anslaget i realiteten en minskning av det statliga stödet åt denna ej minst ur social synpunkt angelägna publikation. Ett bifall till skolöverstyrelsens förslag skulle avsevärt öka redaktionen möjlighet att genom bättre honorerering av bidrag göra tidskriftens innehåll mera värdefullt och omväxlande.

I detta sammanhang kan allmänt uttalas, att det icke kan vara rimligt att de helt eller nästan helt dövas behov tillgodoses på ett styvmoderligare sätt än de lindrigare hörselskadades. Medan anslagen till de döva föreslås oförändrade, vilket i realiteten betyder en minskning, har Hörselfrämjandet senast fått ett anslag höjt från 32 000 till 40 000 kronor, och för nästa budgetår begäres 57 000 kronor. Hur viktig och behjärtansvärd verksamheten bland de lombohörda än är, är det ett obestridligt faktum att de svårt hörselskadade resp. helt döva befinner sig i ett svårare läge och är i ännu större behov av samhällets stöd.

I anslutning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville bifalla skolöverstyrelsens förslag om utvidgad användning av anslaget till vissa fortsättnings- skolpliktiga döva enligt skolöverstyrelsens förslag samt bevilja en ökning av anslaget till Dövas tidskrift med av skolöverstyrelsen föreslaget belopp till 5 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1956

Helge Lindström